

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 150/12
Люксембург, 22 ноември 2012 г.

Решение по дело C-139/11
Joan Cuadrench Moré/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Срокът за подаване на иски за обезщетение за отмяна на полет се определя от правилата на вътрешното право на отделните държави членки

Правото на Съюза¹ признава на пътниците, ползващи въздушния транспорт, правото на обезщетение, чийто размер е различен в зависимост от разстоянието и от местоназначението на отменения им полет, освен ако отмяната се дължи на извънредни обстоятелства, а именно такива, които не са могли да бъдат избегнати дори при вземане на всякакви разумни мерки от страна на превозвача. Пътниците могат да се позоват на това право пред националните юрисдикции. Европейската правна уредба обаче не уточнява срока, в който могат да се предявят исковите за обезщетение.

Г-н Cuadrench Moré закупува от компанията KLM самолетен билет за полет от Шанхай до Барселона, предвиден за 20 декември 2005 г. Тъй като този полет е отменен, г-н Cuadrench Moré е принуден да пътува на следващия ден с друга компания, през Мюнхен.

На 27 февруари 2009 г. — тоест три години по-късно — г-н Cuadrench Moré предявява пред испански съд иск срещу KLM, с който иска обезщетение в размер на 2 990 EUR, ведно с лихвите и разноските, за поправяне на вредите, които е понесъл поради отмяната на полета му.

В това отношение KLM изтъква, че правото на иск е погасено, тъй като предвиденият във Варшавската конвенция² и в Конвенцията от Монреал³ двугодишен срок за предявяване на исковите срещу въздушните превозвачи е изтекъл.

В този контекст Audiencia Provincial de Barcelona (Окръжен съд на провинция Барселона, Испания), който е сезиран с делото, иска от Съда да установи дали срокът за предявяване на исковите за изплащане на предвидените от правото на Съюза обезщетения, се определя от Конвенцията от Монреал или в съответствие с други разпоредби, и по-специално съгласно правилата на отделните държави членки относно погасяването на правото на иск.

В постановеното днес решение Съдът прие, че **срокът за предявяване на иски, с които се цели да се получи обезщетение за отмяна на полет, предвидено от правото на Съюза,**

¹ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

² Конвенцията за уеднаквяване на някои правила при международния въздушен превоз, подписана във Варшава на 12 октомври 1929 г., изменена и допълнена с Протокола от Хага от 28 септември 1955 г., Конвенцията от Гуадалахара от 18 септември 1961 г., Протокола от Гватемала от 8 март 1971 г. и четирите допълнителни протокола от Монреал от 25 септември 1975 г.

³ Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г., подписана от Европейската общност на 9 декември 1999 г. и одобрена от нейно име с Решение 2001/539/ЕО от 5 април 2001 година (ОВ L 194, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

се определя в съответствие с правилата на отделните държави членки относно погасяването на правото на иск.

В това отношение Съдът припомня, че при липсата на разпоредби на правото на Съюза в тази област вътрешният правов ред на всяка държава членка трябва да установи процесуалните правила относно съдебните производства, предназначени да гарантират защитата на правата, които страните в процеса черпят от правото на Съюза. Тези правила обаче следва да са в съответствие с принципите на ефективност и равностойност спрямо правилата, които са предвидени от вътрешното право по отношение на сходни положения.

Съдът добавя, че този извод не може да се постави под въпрос от разпоредбите на Варшавската конвенция и на Конвенцията от Монреал, тъй като предвиденото в Регламент № 261/2004 обезщетение не попада в приложното им поле, макар да допълва предвидения от тях режим на обезщетение. Всъщност правото на Съюза установява независим режим на стандартизирано и незабавно поправяне на вредите, предизвикани от неудобствата в резултат на закъснение и на отмяна на полети, който действа в по-ранен момент от Варшавската конвенция и от Конвенцията от Монреал.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106